

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 109-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ դատական ծախսերը գործին մասնակցող անձանց միջև բաշխվում են բավարարված հայցապահանջների չափին համամասնորեն:

Հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ օրենքով սահմանված պետական տուրքը Հայցվորի կողմից վճարվել է նախապես, ինչպես նաև այն, որ հայցը ենթակա է մերժման, Դատարանը գտնում է, որ դատական ծախսերի հարցը պետք է համարել լուծված:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 189-րդ, 191-րդ, 192-րդ, 194-րդ հոդվածներով, 234.12-րդ հոդվածի 1-ին մասով՝ Դատարանը

Վ Ճ Ռ Ե Ց

1/. «ՏԱՊԱՍ ԸՆԴ ԿՈ» սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերության հայցն ընդդեմ Բարձրագույն դատական խորհրդի աշխատակազմ՝ Դատական դեպարտամենտի՝ թիվ «ԴԴ-ԳՀԱՇՁԲ-23/01» ծածկագրով գնման ընթացակարգի շրջանակներում դատական դեպարտամենտի ղեկավարի 02.05.2023 թվականի թիվ 5 որոշումը դադարեցնելու (անվավեր ճանաչելու) պահանջի մասին, մերժել:

2/. Դատական ծախսերի հարցը համարել լուծված:

Վճիռն օրինական ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից և կարող է բողոքարկվել միայն վերաքննության կարգով՝ հրապարակման պահից մեկամսյա ժամկետում:

Կամովին չկատարվելու դեպքում, կատարում ենթադրող մասով վճիռը կարող է կատարվել Հարկադիր կատարումն ապահովող ծառայության միջոցով՝ պարտապանի հաշվին:

Դատավոր՝

Հովհաննես Ղազարյան